

καρότο

καρότο, το, ουσ. [<λατιν. carota <μτγν. καρωτόν], το καρότο·

- η πολιτική του καρότου και του ραβδιού, η εναλλάξ χρησιμοποίηση δελεαστικών, ελκυστικών προτάσεων ή μέσων και απειλών: «η Αμερική είναι η πρώτη διδάξασα της πολιτικής του καρότου και του ραβδιού»·

- η τακτική του καρότου και του μαστίγιου, βλ. φρ. η πολιτική του καρότου και του ραβδιού·

- τη βάζει καρότο και τη βγάζει παντζάρι (ενν. την πούτσα, την ψωλή), βλ. λ. [παντζάρι](#).

- τώρα βλέπει τα καρότα ανάποδα, (ειρωνικά) το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος πέθανε και το θάψανε: «αυτός που ζητάς έπεσε απ' το μπαλκόνι του και τώρα βλέπει τα καρότα ανάποδα». Συνών. τώρα βλέπει τα ραδίκια ανάποδα ή τώρα βλέπει τις ρίζες απ' τα ραδίκια / τώρα βλέπει τις ρίζες απ' τα ραπανάκια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας